

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Καὶ μία ἀκόμη μεγάλη εὐλογία γιὰ τὴν ἀνανέωσι τῆς Ἐκκλησίας μας

Ὁ Ἐορτασμός καὶ ἡ Ἐπίσημος Διακήρυξις τῆς Ἀγιότητος τοῦ Ὁσίου Παχωμίου τοῦ ἐν Χίῳ

1840-1905

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου, ἀπεφάσισε –χάριτι θεία– κατὰ τὴν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 5/18.9.2014, νὰ προβῆ στὴν ἐπίσημη Διακήρυξι τῆς Ἀγιότητος τοῦ Ὁσίου Γέροντος Παχωμίου τῆς ἀγιοτόκου Χίου.

Ὁ σύγχρονός μας αὐτὸς Ἅγιος εἶχε διατελέσει Πνευματικὸς Ὁδηγὸς τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, ὑπῆρξε δεινὸς πολέμιος τῆς συγχρόνου παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἦταν Ἰδρυτὴς τῆς Ἱερᾶς Σκήτεως τῶν Ἁγίων Πατέρων Προβατείου Ὄρους καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἐν Χίῳ, τὰ προπύργια αὐτὰ τῶν Πατρῶων Παραδόσεων εἰς τὴν Νῆσον, τέλος δὲ ἐχρημάτισε Πνευματικὸς Πατὴρ τοῦ Γέροντος Μαιυσέως, Ἰδρυτοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ταξιαρχῶν Ἀθικίων Κορινθίας.

* * *

Ἡ Διακήρυξις καὶ ὁ πρῶτος ἐπίσημος Συνοδικὸς ἐορτασμὸς τοῦ Ἁγίου ἐτελέσθη κατὰ τὴν

μνήμην Αὐτοῦ, τὴν 14.10.2014 ἐκ. ἡμ., στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Σκῆτεως τῶν Ἁγίων Πατέρων στὸ Προβάτειον Ὅρος τῆς Χίου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Καλλινίκου.

Συνελλειτούργησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Τοποτηρητῆς τῆς Μητροπόλεως Χίου-Λέσβου-Σάμου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐξεφώνησε τὴν Ἑόρτια Ὀμιλία ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, ὡς καὶ οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Μαραθῶνος κ. Φώτιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης. Ἐπίσης, ἔλαβαν μέρος ὁ Γέρον τῆς Σκῆτεως Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀμβρόσιος, ἄλλοι Ἱερεῖς καὶ οἱ εὐλαβέστατοι Διάκονοι Παχώμιος καὶ Λεωνίδα.

Ἄλλ' ὅμως, ὁ πραγματικὸς Προεξάρχων τῆς Πανηγύρεως ἦταν ὁ Ὅσιος Παχώμιος, παρῶν διὰ μέσου τῶν χαριτοβρῦτων Λειψάνων του, τὰ ὅποια εἶχαν τὴν ιδιαίτερη εὐλογία οἱ εὐλα-

βεῖς πανηγυριστὲς νὰ ἀσπασθοῦν πρὸς ἀγιασμόν καὶ θεραπείαν ψυχῶν καὶ σωμάτων.

Ὁ Μακαριώτατος, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἱερεῖς εἶχαν τὴν εὐκαιρία, πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναχώρησή τους ἀπὸ τὸ μυροβόλο Νησί, νὰ προσκυνήσουν στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Μάρκου, ὅπου φυλάσσονται τὰ χαριτόβρυτα Λείψανα τοῦ Ὁσίου Παρθενίου τοῦ Χίου, τοῦ ὁποῖου ἐπίκειται ἐπίσης ἡ Διακήρυξις τῆς Ἀγιότητος καὶ ἡ Πρᾶξις τῆς συγκαταριθμίσεώς του στὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τὴν 8η Δεκεμβρίου, στὴν Μνήμη του (1815-1883).

† *I.M.A.*

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχώμιου τοῦ Χίου

Ὁ φιλῶν τοὺς Αὐτὸν φιλοῦντας (πρβλ. Παροιμ. η' 17) καὶ δοξάζων τοὺς Αὐτὸν δοξάζοντας Παντοκράτωρ Κύριος (πρβλ. Α' Βασιλ. β' 30), ἀναδεικνύει ἐκ τοῦ Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὅσους οὐκέτι ἀπλῶς δούλους πιστοὺς καλεῖ, οὐδὲ ἐργάτας ἀγαθοὺς, ἀλλὰ φίλους Αὐτοῦ γενομένους, πλουτίζει χαρίσμασι θαυμάτων καὶ ὑποδείγματα πρὸς μίμησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν καθιστᾶ. Ἡμεῖς δὲ τὰ σημεῖα ταῦτα τῆς ἀγιότητος τῶν φίλων τοῦ Θεοῦ ὀρῶντες, πρὸς ἀρετὴν παρακινούμεθα καὶ τούτους ἐπικαλούμεθα, ὡς ἀληθῶς παρηρησιᾶν ἔχοντας πρὸς τὸν Θεόν, ὅπως πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπειδὴ τοίνυν εἰς ἐκ τῶν ὑπὸ Θεοῦ ἐνδοξασθέντων φίλων Αὐτοῦ, Ὁρθοδοξία κοσμούμενος καὶ ἀρετῇ διαλάμψας, ὑπῆρξεν καὶ ὁ ἐκ τῆς Μυροβόλου Χίου, καὶ δὴ ἐξ Ἐλάτας τῆς κώμης καταγόμενος, καὶ ἐν τῷ Προβατείῳ Ὁρει διαπρέψας, Γέρων Παχώμιος, ὁ κατὰ κόσμον κληθεὶς Παναγιώτης Ἀρελλᾶς, διαφυγὼν τῆς θανατικῆς καταδίκης, ἐκ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν φυλακῆς ἀποδράσας, καὶ ἀποταξάμενος ἅμα τῇ ματαιότητι τοῦ βίου καὶ πάσαις ταῖς βιοτικαῖς μερίμναις, τῆς μοναδικῆς πολιτείας τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐκλεξάμενος, χρηματίσας δὲ τῆς ἐν Χριστῷ εὐσεβείας ἐν διδαχαῖς κῆρυξ θεόσοφος καὶ διδάσκαλος, καθοδηγητὴς Μοναχῶν καὶ κτίτωρ Ἱερῶν Μοναστηρίων, καταρτίσας δὲ τὸ λογικὸν Ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ τὸ κλυδωνιζόμενον, ἐκ μὲν τῆς ἀμαθείας ἕνεκα τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν δουλείας, ἐκ δὲ τῆς τῶν αἰρετικῶν διδασκάλων ἐπιβουλῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς τότε μόλις ἀναφυομένης παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ τὸν ἀγῶνα ἀρξάμενος, καὶ ὑπερμαχήσας ἔργῳ καὶ λόγῳ τῆς Πα-

τροπαραδότου Πίστεως ἄχρι γήρατος, ἕως οὗ καὶ τὸν βίον αὐτοῦ τῇ ιδ' Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἔννεακοσιοστοῦ καὶ πέμπτου σωτηρίου ἔτους ἐτελεύτησε, θεμελιωθείσης δ' οὕτω περὶ αὐτοῦ ἀυθορμήτως ὑπὸ συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς Ὅσιου καὶ Θαυματουργοῦ, καὶ τιμηθέντος ἤδη πρὸ ἐτῶν δι' ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, πρὸς δὲ λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσα δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ καὶ εἰσηγήσεως ἐξέθεσε καὶ Συνοδικῶς ἐβεβαιώσατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κύριος Χρυσόστομος, περὶ κατατάξεως τοῦ εἰρημένου Γέροντος ἐν τῇ τῶν Ὁσίων καὶ Ὁμολογητῶν χορείᾳ διατυπούμενος, ἡ ἐλαχιστότης ἡμῶν ἀπάντων τῶν Ἱεραρχῶν τῶν συγκροτούντων τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπιδόντες πρὸς τὴν θεάρεστον αὐτοῦ βιοτήν καὶ πολιτείαν, τοὺς ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ εὐσεβείας ἀτρύτους αὐτοῦ ἀγῶνας καὶ καμάτους, καὶ περὶ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν πρόνοιαν ποιούμενοι, καὶ διαφημισθείσης τῆς φήμης πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὰ τίμια αὐτοῦ Λείψανα, ἐν τῇ Ἱερᾷ Σκίτῃ τοῦ Προβατείου Ὄρους τῆς Χίου, ἔνθα ὁ μακάριος ἠσκήτευσεν καὶ ἐτάφη, ἐντὸς ἱερᾶς θήκης φυλάσσονται καὶ εἰς προσκύνησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν πρὸς ἀγιασμόν αὐτῶν ἤδη τίθενται, καὶ ὅτι θαυμάτων παρεκτικὰ ταῦτα ὁ Κύριος ἀνέδειξεν, ἔγνωμεν συνωδᾶ τοῖς πρὸ ἡμῶν Θείοις Πατράσι τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἁγίοις ἀνδράσι καὶ τούτῳ ἀπονεῖμαι τιμὴν.

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, θεσπίζομεν καὶ διορίζομεν καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὁ προῶρηθεις ἀοίδιμος Γέρον Παχώμιος ὁ Χίος, συναριθμῆται τῷ χορῷ τῶν Ὁσίων καὶ Ὁμολογητῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίαις ἱεροτελεστίαις καὶ ἀγιστείας τιμώμενος παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἁσμάτων καὶ ἐγκωμίοις γεραιζόμενος τῇ ιδ' Ὀκτωβρίου, ἐν ἣ τὸν βίον αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, εἰς τιμὴν μὲν αὐτοῦ, δόξαν δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις θαυμαστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τοὺς Ἁγίους

δοξάζοντος καὶ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτῶν
μνήμαις καὶ ἱεραῖς πανηγύρεσι.

Εἰς ἐνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ πα-
ροῦσα Συνοδικὴ ἡμῶν Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα καὶ ὑπο-
γραφεῖσα ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης
Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς
Ἑλλάδος, τῇ ε' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους δισχι-
λιοστοῦ καὶ δεκάτου τετάρτου.

Ἐβεβαιώθη ἐν Χίῳ,
ἐν ἔτει σωτηρίῳ δισχιλιοστῷ καὶ δεκάτῳ τετάρτῳ,
κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον, τῇ δεκάτῃ Τετάρτῃ.

